

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Proteus ofte Minne-beelden verandert in Sinne-beelden

Cats, Jacob

Rotterdam, 1627

Vervolgh op het voorgaende

urn:nbn:de:bsz:31-101049

VERVOLGH OP HET VOORGAENDE.

HEt is maer een kleyne tijt,
Dieder tusschen beyden lijst.

Amaril quam inde stadt,
Daerse voor een schilders sat,
Daer terstont een geestigh quant,
Ras en kunstigh vander hant,
Teykent veerdigh haer gelaet,
Soo dat hier beneden staet
Teykent, met een clouke streock,
Dattet haer in als geleeck:
Doch de schilder deder by
(Want het staet de geesten vry)
Hoese met haer veeltjen speelt,
Hoese met haer keeltjen queelt
Hoe haer lach en wesen valt,
Alse by de Vryers malt.

Maer, schier op de versche daet,
Phyllis weetet op een draet,
Phyllis haddet achter haelt,
Waer het beelt is afgemaect;
Dies soo haest als sy het vont,
Daer het voor den winkel stont,
Nam-se crijt, en van ter sy
Schreeffer dese veersen by.

Harders, dit is Amaril,
Noyt geset en nimmer stil,
Altijts besigh met een liet
Somtjts op eens harders riet,
Somtjts op haer vryers veel,
Somtjts met haer eyghen keel;
Hoe het gae, en hoe het zy,
Altijt los, en even bly,
Altijt ick en weet niet hoe,
VVant sylacht een yeder toe.

Vraeghje nu wat Amaril
Met dit wesen seggen wil?
Vrienden, wat ick gissen kan,
Seker, 't Meysje wil een man,
't Meysjewenst te sijn de bruyt:
't Siet haer als ten ooghen uyt:
Koomt dan vryers, koomt ter baen,
VVant de vryster wilder aen.

Als dit veersje was gestelt,
Phyllis maeckt haer naer het velt,
Sy gaet vrolick uyte stadt,
Mits sy dit geschreven hadt.

Thyrsis quam dien eyghen dagh
Daer hy dit geschrifte sagh,
Dies soo wert hy byster gram,
Want hy wift van waer het quam;
Flux dan, eer naer huys te gaen,
Stelt hy dit besyden aen.

AL die hier dit beelt aensiet,
Engeloost het by-schrift niet,
Want al ist van witten kryt,
't Koomt geheel uyt swarten nyt.

Twe gesint op een alleen
Sijn twe honden aen een been,
Sijn twe vrouwen op een slot,
Sijn twe baenen in een kot,
Sijn twe krayen op een tack,
Sijn twe swynen aen een back,
Sijn twe princen in een rijck,
Daerom staense noyt gelijk.

Dan men segghe soo men wil,
Prijs of smaet van Amaril,
Hooft, wat ick hier segghen kan,
Vilse my, sy heeft een man.

Siet wie mint heeft goet gehoir:
Het coomt *Amaril* ter oir
Al vvat *Phyllis* heeft bestaen
Al vvat *Thyrsis* heeft gedaen,
Al vvat *Phyllis* inde stadt
Op haer beelt geschreven had,
Sy ontfet haer niet te seer,
Doch soo strijtsse voor haer eer,
Want sy laet van stonden aen
Oock een veerfken henen gaen,
Datse met een heusche groet,
Aen den schilder geven doet,
Want het Meysje datse sondt,
Seyde met een soeten mont.

ff 2

Iser

Iffer plaetse lieve orient,
Setdit weersjen daer het dient,
Settet op het aerdigh beelt
Dat daer op een veeltjen speelt,
Op het beelt van Amaril,
Die het eens verdienen wil,
Die het eens vergelden sal,¹
Met een bloemtjen wyt het dal?
Of een wyt gelesen roos,
Diese voor de beste koos,
Of een appel met een blos,
Of een schoonen druyven-tros,
Of een ander boom-gewas,
Datse voor het schoonste las,
Dat alleen niet dienstigh is
Om te setten op den dis,
Of te nutten met den mont,
Maer dat ghy oock brenghen kond,
Door de kunste vant pinceel,
In een aerdigh tafereel,
Dat alsdan de steetse lien,
Voor een wonder sullen sien;
Of, indien ghy beter acht
Yet ghevanghen op de jacht.
Lieve macker, seghtet vry,
Lieve schilder, seghtet my,
Ghy sult hebben metter daet,
VVat u wel te sinne staet.
Ghy sult kriyghen, sooje wilt,
Of een haes, of ander wilt,

Of voor eerst een goet konijn,
Eer de hasen tijdigh sijn,
Of misschien een jongh patrijs,
Eerst gespronghen wyt het rijs,
Of een mees, of schoone vingh,
Geelder als een gouden ringh,
Maer oock elders duyster grau,
Elders weder hemelf-blau,
Elders root, en elders wit,
Vry geen wilt-braet voor het spit,
Maer bequaem te sijn gestelt
Midden in een aerdigh velt,
Daer een schilder met verstant,
Thoont de gaven van het lant
Thoont de opgetoghen geest,
Menigh vogel, meenigh beest,
Dat of aender heyden springht,
Of ontrent de bossen singht,
Of ontrent de beken queelt,
Of oock in het water speelt,
Amarillis houtet vast
Dat een rustigh schilders gast
(Is hy van de rechte kunst)
Rekent voor, een meerder gunst
Ingevall een schoone maeghe
Hem een kleyne gifte draeght,
Dan wanneer hem eenigh gelt
By een ander wort getelt,
Want de schoonheyt borven al
Is de schilders liefget al.

Dit beviel den schilder vvel,
Want het is een hups gefel,
Die met soo een minne-stryt
Vuyter maten vvas verblyt;
Hy nam dan het veerfjen aen
En hy latet heden gaen,
Voor een gunstigh minne-pant
Aen een vryfter van het lant,
Aen een vryfter die hy mint,
Die hy vvonder heeft gefint,
Geestigh *Aeltje*, neemtet aen,
Want het is om u gedaen.

CVPIDO

